

ബ്രഹ്മാഞ്ജലി.

ഒരു ഭാഷാന്തരം.

ശ്രീ.

"എൻ. എസ്. തത്വാലോക മന്ദിര ഗ്രന്ഥാവലി."

(ബ്രഹ്മാഞ്ജലി.)

ഖണ്ഡം ഒന്ന്.

സംപാദകൻ,

പണ്ഡിതപാദാംകാത്യാശ്രമി,

ശ്രീനീലകണ്ഠതീർത്ഥപാദസ്വാമി.

പ്രസാധകന്മാർ,

ആതിനാട്ടു തെക്കേ നായർസമാജകാര്യദർശി കൊററിനാട്ടു

കെ. നാരായണപിള്ള.

മങ്ങാഞ്ജി പൂരിയത്തു് എൻ. രാമൻപിള്ള.

ഒന്നാം പതിപ്പ്—പ്രതി ൧൦൦൦.

"മനോമോഹനം" പ്രസ്സ്—കൊല്ലം.

൧൦൯൨.

(അണ ൪.)

സമർപ്പണം.

'ആപാതജാഗതസ്സുഖോച്ചയനം നരാണാം
പാപാപഹം പരപദപ്രതിസംകഥോത്ഥം
ബ്രഹ്മാംജലിംകൃതിമുദെ ഗുരുദൈവതസ്യ
ഡിംബാഹ്വയസ്യ പദയോരിമമർപ്പയാമി.

കൊററിനാട്ടു കെ. നാരായണപിള്ള,
പ്രസാധകൻ.

നോട്ട്—'ഡിംബ'നെന്നും ബാലശബ്ദപര്യായമുണ്ട്.

അവതാരിക

നാം ഒരു പുതിയ ജീവിതത്തെ ആരംഭിക്കുന്ന ഘട്ടമാണ് പുലർകാലം. അപ്പോൾ നാം ആദ്യമായിച്ചെയ്യേണ്ടതു്, അതേവരെ നിദ്രയ്ക്കടിപ്പെട്ട് മൃതപ്രായന്മാരായി കിടന്നിരുന്ന നമ്മെ പുത്രവാത്സല്യത്തോടുകൂടി വിശേഷിച്ചും കാത്തുരക്ഷിച്ച ജഗന്നിയന്താവിനെ ഭക്തിപുരസ്സരം ഉപാസിക്കുകയാകുന്നു. പ്രശാന്തരമണീയമായ പ്രഭാതസമയത്തു്, തിര്യഗ്യോനികളായ പക്ഷികൾപോലും, അവയുടെ കർണ്ണാനന്ദകരങ്ങളായ കളനിനദങ്ങൾ കൊണ്ട് ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത ഈശ്വരമാഹാത്മ്യത്തെ പാടി സ്തുതിച്ച് നമ്മെ രോമാഞ്ചകഞ്ചുകിതരാക്കിത്തീർക്കുന്നില്ലയോ?

കീർത്തന-ശ്രവണ-മനനാദികൾ കൊണ്ടാണല്ലോ, പരമപുരുഷാർത്ഥമായ ആത്മൈക്യം സാധിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ, സംസ്കൃതഭാഷാനഭിജ്ഞന്മാരായ മലയാളികൾക്ക്, ഭാഷയിൽ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ അദ്ധ്യാത്മതത്വങ്ങൾ അടങ്ങിയ സ്തോത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അഭാവം നിമിത്തം, അറിഞ്ഞുംകൊണ്ട് ഈശ്വരസങ്കീർത്തനം അനുഷ്ഠിക്കുക എന്നതു് ഒട്ടും സുകരമായിട്ടുള്ളതല്ല. ഈ പരിതാപകരമായ ന്യൂനതയെ പരിഹരിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു വിശേഷപ്പെട്ട വേദാന്തസ്തോത്രമാകുന്നു, "എൻ. എസ്. തത്വാലോകമന്ദിരഗ്രന്ഥാവലി"യുടെ പ്രഥമസഞ്ചികയായി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ "ബ്രഹ്മാഞ്ജലി." "ശ്രീകണ്ഠാമൃതാർണ്ണവം" "യോഗാമൃതതരംഗിണി" മുതലായ

വിശിഷ്ട സംസ്കൃതകൃതികൾ നിർമ്മിച്ച്, വിദേശീയവിദ്വജ്ജനങ്ങളെപ്പോലും അത്ഭുതബഹുമാനവശംവദരാക്കി, സമുദായാഭ്യുദയത്തിനായി സർവ്വദാ യതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മശ്രീ നീലകണ്ഠതീർത്ഥപാദസ്വാമികളാൽ ലോകസംഗ്രഹാർത്ഥം സമ്പാദിതമായ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രാശസ്ത്യത്തെപ്പററി ഞാൻ വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല.

അല്പമെങ്കിലും ആസ്തിക്യബുദ്ധിയുള്ള കേരളീയരെല്ലാവരും ജ്ഞാനപ്രകാശകമായ ഈ സ്തോത്രരത്നത്തെ, ഇതിന്റെ പ്രസാധകന്മാരിൽ അകൈതവമായ കൃതജ്ഞതയോടുകൂടി സ്വീകരിച്ച്, ഭക്തിപരവശരായി നിരന്തരം പാരായണം ചെയ്താനന്ദിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ പൂർണ്ണവിശ്വാസം.

കുന്നംകുളം.
[illegible] } വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ, (ഒപ്പ്.)

വിജ്ഞാപനം.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉദ്ദേശനിർദ്ധാരണത്തിനായും മറ്റും സംപാദകമഹാനുഭാവൻ ൧൧൦൮-ലെ ദീപാവലിക്കു മലയാളിയിൽ എഴുതിയിരുന്ന ലഘുലേഖനത്തെ താഴെ ഉദ്ധരിച്ചു സ്വല്പംപറയേണ്ടതത്യാവശ്യമെന്നു തോന്നുകയാൽ വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“പ്രാർത്ഥനാമന്ദിരങ്ങൾ കെട്ടിയ്ക്ക, തദംഗമായി ‘ഗ്രന്ഥാവലി’ നിർമ്മിയ്ക്കുക മുതലായവയ്ക്കു് എന്നൊ ചില മഹാശയന്മാർ ഉത്സാഹിപ്പിച്ച അവസരങ്ങളിൽ അതിനെക്കുറിച്ചു കുറഞ്ഞൊന്നു പ്രസ്താവിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. പ്രവൃത്ത്യുന്മുഖമാകാഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു കാലദൈർഘ്യം വന്നുപോയി. ഈയിടെ, അഭിജാതത്വം ഉന്നതപരീക്ഷാവിജയിത്വം ശ്ലാഘ്യപദസ്ഥിതി മുതലായവകൊണ്ടു മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു ധീരനായകശിഖാമണിയെക്കണ്ടു് “ആചാരപദ്ധതി”യേയും മറ്റും മുന്നിട്ടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ പ്രാർത്ഥനാമന്ദിരഗ്രന്ഥാവലിനിർമ്മാണൌന്മുഖ്യംകൂടി പ്രസംഗത്തിൽപെടാനിടയായി. പ്രാർത്ഥനാമന്ദിരത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്താണെന്നു് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. ഈശ്വരസംബന്ധമായ പ്രതിമ (പടംമുതലായതു)വെച്ചു് ആരാധിക്ക, ശ്രവണംചെയ്യുക, ശ്രുതമായ അർത്ഥം അടിയ്ക്കടി ചിന്തിയ്ക്കുക, ആത്മൈകത്വംധ്യാനിക്ക എന്നിവയായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ സമാധാനം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ, ഈദൃശകാര്യങ്ങൾ വ്യവസ്ഥാപകന്മാർ നിരൂപിക്കപോലും ഉണ്ടാ

യിക്കാണുകയില്ലെന്ന് ആ മാന്യനും, അങ്ങനെ ഒരു പക്ഷേ വരാമെന്നിരുന്നാലും അതിലേ ആചാര്യന്മാർ ഇതെല്ലാം അനുസന്ധാനംചെയ്തുതന്നെ പറയുമെന്നു ഞാനും ആശയങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തി. അതിനുശേഷം ഈ നാമധേയശ്രവണദശ ഖ്റീസ്തുപുരോഹിതച്ചടങ്ങളിലേക്കൊ മറെറാ ചിത്തവൃത്തിയെ ബലാൽ ആകർഷിക്കുന്നതാകയാലും പ്രാർത്ഥനതന്നെ ഹിന്ദുമതരഹസ്യതത്വവിരുദ്ധമാകയാലും പേരുമാററേണ്ടതാണെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ഈ സങ്കല്പം എനിക്ക് ആദ്യമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കയുംചെയ്തു. ഇതുപോലെതന്നെ പല മാന്യന്മാരും ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് എന്നോടു സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ പുതിയ നിർമ്മിതികൾക്കു നാമകരണം ചെയ്യുമ്പോൾ ലക്ഷണസമന്വയം കരുതി പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ് ഉചിതം. "പ്രാർത്ഥനാ,മന്ദിരശബ്ദങ്ങൾ" ഹിന്ദുമതത്തിൽ മുളച്ചുതഴച്ചുവന്നവയെങ്കിലും "രൂഢിര്യോഗമപഹരതി" എന്നുള്ള ന്യായപ്രകാരം പ്രസിദ്ധിക്കു ബലമേറുന്നതാകയാൽ ക്രൈസ്തവാദി പ്രാർത്ഥനപോലെ ഒന്നു ക്ഷണംകൊണ്ടു വൃത്തിയിൽ ആരൂഢമാകുന്നു. എന്നുതന്നെയുമല്ല "വടക്കൻചൊവ്വായ്ക്കു മുടിപ്രാർത്ഥിക്ക, മലയാറ്റുപ്പുഴയ്ക്കു തുണിയരിപ്രാർത്ഥിക്ക" മുതലായ അഭിചാരകാമ്യപ്രാർത്ഥനപോലെ ഒന്നുതോന്നുകകൂടിച്ചെയ്യുന്നു. ഈ ദോഷങ്ങളെ നിരാകരിക്കുന്നതിനും മുൻപറഞ്ഞ അർത്ഥങ്ങൾ അന്തർഭവിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി യോജ്യമായ നാമം സംഘടിപ്പിക്കണമെന്നു ബോധമായി ശിപാർശ ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു." ഇങ്ങനെ പീഠികയിട്ടുകൊണ്ടു നാമാർത്ഥം വ്യക്തമാക്കുന്ന വിവരണസഹിതം പേരുകൾ സൂചിപ്പിച്ച് പിന്നീട് "......മന്ദിരശ്ര

ന്ഥാവലി രണ്ടുമൂന്നുശ്രേണിയിൽ ചെയ്യാനാരംഭിക്കണമെന്നു
വിചാരിക്കുന്നതിനാൽ ഇതേക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായം പറവാൻ
അധികാരമുള്ളവർ സ്വാശയം "മലയാളി" നാമകപത്രദ്വാരാ
അറിയിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഉപരമിക്കുന്നു" എ
ന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതിനു യാതൊരു മറുപടിയും കാണാതിരി
ക്കയാൽ "അപ്രതിഷിദ്ധമനുമതം ഭവതി" എന്നുള്ള ന്യായമനു
സരിച്ചു മഹാജനസമ്മതിയനുമാനിച്ചു "തത്വാലോകമന്ദിര
ഗ്രന്ഥാവലി" എന്നാക്കിയതാകുന്നു.

ഇതിന്റെ സമ്പാദകനായ ബ്രഹ്മശ്രീ നീലകണ്ഠതീ
ർത്ഥപാദസ്വാമികൾ, "പ്രാക്പുസ്തകത്രയശാസ്ത്രയ മല്ല്യല
ബ്ധാത്മനൈലകണ്ഠദേശികേനശ്ലേഷരൂപമായയാഃ മാധുര്യകം
സഹൃദയൈഃ പ്രണയേന ചേയമാസ്വാദയൻ സംഗൃഹീതപ
മുക്തൈതിമോരുഃ" എന്നു കത്തിവാറിലെ ശ്രീമന്മഹാമഹോ
പാധ്യായബിരുദാങ്കിതപണ്ഡിതഹാലിഭാഗ്യവർമ്മ അവർകളാ
ലും, "ശ്രീമധുശാന്തിപതിരന്തം സഹപാഠിജ്ഞാനപ്രദാനിപ
രിശീല്യ-രചനാനിരതഭാവതാം സമ്മോദനമുദ്രമഗോദാഹം"
എന്നു മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി വക്കീൽ മ. രാ. രാ. വിദ്വാര
എസ്. വെങ്കടരമണയ്യർ ബി. എ., ബി. എൽ., അവർകളാ
ലും, "സ്വപ്തിങ്ങന്തപദചിത്രമേളനമഹത്തരാർത്ഥലബ്ധനാവി
ധിസ്ഥാരപാടവഹാരാദപാടിത കവീന്ദ്രവ്യഗിരഃ പ്രൗഢാഃ-അ
ദൃസമൃശിഹമാമകീനാ ഹൃദിഭ്രൂ ശോഭപർവൽസ്ഥാം ഹൃദാ
സിമമപണ്ഡിതപ്രകരമസ്തകസ്ഥിതിമാദിഷ്ടാഃ" എന്നു വിദ്വാ
ന്മണി മഹിമശ്രീ പന്തളത്തു തമ്പുരാനവർകളാലും, "ജ്ഞാന
ഭക്തിരസവൽകംഹൃണാം നാളികേരപരിപാകരീതിമൽ-ഭാവ

ശബ്ദകപട്ടൈരലംകൃതം കസ്യമാനസമിദാനരഞ്ജയേൽ" എന്നു കല്ലിക്കോട്ടു ശാബ്ദികനാരായണശാസ്ത്രികളാലും, "I cannot describe the delight that I feel over those two most precious booklets of yours which I got yesterday......Especially do I value the Yogamritatarangini; the subject interests me deeply......" എന്നു 'ഷിക്കാഗോ' സർവ്വകലാശാലാസംസ്കൃതാദ്ധ്യാപകൻ ഡാക്ടർ മേയർ മഹാശയനാലും, "——The books are such as cannot but please the votaries humble though they be like myself, at the holy shrine of the Goddess Sharada." എന്നു ഭവനഗരത്തിലെ ശ്രീമാൻ ഛഗൺലാൽ ടി ദ്വിവേദിയാലും മററു പല മഹാവിദ്വാന്മാരാലും ബഹുധാ പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടുള്ള കൃതിപരമ്പരയുടെ രചയിതാവാകയാൽ പാഠയോഗ്യതയ്ക്കായി ഈ കൃതിയുടെ പ്രാശസ്ത്യത്തെക്കുറിച്ചു വർണ്ണിക്കേണ്ടതില്ലെന്നുവിശ്വസിക്കുന്നു.

"ശാഖീമുരട്ടു നനച്ചാൽ മതിയല്ലോ" എന്നു കരുതി ഗുണാപൌഷ്കല്യത്തോടുകൂടിയ മററു രണ്ടു മഹാശയന്മാരുടെ രചനകളേക്കുറിച്ചു് പ്രത്യേകം വർണ്ണിക്കുന്നില്ല. മുൻകാലത്തു നിരങ്കുശപ്രസരത്തോടെ രചിച്ച അദ്വൈതസ്തബകാദികളുടെ രീതിയെ—, "വ്യാകരണാദിഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടു് നിജപ്പെടുത്തിയ ഭാഷാനിയമങ്ങളെ അനുസരിക്കുവാൻ വേണ്ട ഐകമത്യം ഭാഷാഭിമാനികൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ ഭാഷയ്ക്കും ഐകരൂപ്യം അനായാസേന സിദ്ധിക്കുന്നതാണു്" എന്നു് അപ്പൻതമ്പുരാൻ,തിരുമേനി പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുമാറു്,

തീരെ ത്യജിച്ചും ഭാഷാപരിഷ്കാരത്തിനിണക്കിയും മന്ദപ്രജ്ഞന്മാർക്ക് സുഗ്രഹമാകണമെന്നു കണ്ടു് സുഹൃദ്യലളിതസരണിയിൽ പ്രാസാദി ഘടിപ്പിച്ചും പരമരഹസ്യഭണ്ഡാരമാക്കിയും നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതാകയാൽ ഇതുത്തമം തന്നെ. പ്രകരണമുറയെ അംഗീകരിക്കയെന്നതു് സാധാരണ നിയമമാകയാലും "യഥാ യഥാഭവേൽ പുംസാം വ്യുല്പത്തിഃ പ്രത്യഗാത്മനി സാസൈവ പ്രക്രിയാജ്ഞേയാ സാധ്വീസാചവ്യവസ്ഥിതിഃ" എന്നുള്ള വിശേഷവിധിയാകയാലും ക്രമത്തിലും വൈരൂപ്യം ശങ്കിപ്പാനില്ലെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ആകപ്പാടെ പ്രസ്തുത പുസ്തകം തത്വാലോകമന്ദിരത്തിലേക്കു പര്യാപ്തമാംവണ്ണം ഉപയോഗപ്രദമാകുന്നതിനു പുറമെ മലയാള ഭാഷയിൽ ഒരു വേദാന്തസ്തോത്രഗ്രന്ഥമില്ലെന്നുള്ള കുറവിനേയും പരിഹരിക്കുമെന്നു് ദർശനശക്തിയുള്ളവർക്കു പറയാതെ അറിയാം.

വിശേഷിച്ചു് ഈ കൃതിയ്ക്കു് ലളിതമനോഹരമായ അവതാരിക എഴുതി അനുഗ്രഹിച്ച സുപ്രസിദ്ധകവിസമ്രാട്, ശ്രീമാൻ വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോനവർകളോടുള്ള ഋണബന്ധത്തെ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്, ഈ കൃതിയെ സജ്ജനസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

"മനോമോഹനം" അച്ചുക്കൂടം, തൽകൃത്യനിർവ്വഹണത്താൽ അന്വർത്ഥസംജ്ഞമായി തദധ്യക്ഷന്മാർക്കു് അന്യദുർല്ലഭമായവിധം മേന്മയെ സമ്പാദിക്കുന്നു എന്നതു് ശ്ലാഘാവഹം തന്നെയെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എന്നു് പ്രസാധകന്മാർ.

മുഖവുര.

ഈ കൃതിക്കു്, 'കവിചൂഡാമണി' വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനവനവർകളുടെ അവതാരികയും, പുസ്തകത്തിന്റെ കായപരിമിതി നോക്കുമ്പോൾ വിസ്തൃതമെന്നുതന്നെ പറയാവുന്ന പ്രസാധകന്മാരുടെ വിജ്ഞാപനവും ഉള്ള സ്ഥിതിക്കു് ഇങ്ങനെ ഒരു മുഖവുര വേണ്ടിയിരിക്കുന്നില്ലെന്നാണു തോന്നുന്നതു്. ചില ചില്ലറ സംഗതികൾ കൊണ്ടും, ഇതിലടങ്ങിയ പ്രമേയം 'ലോകോത്തര' മാകയാൽ നേപത്ഥ്യത്തിന്റെ പെരുക്കം അസ്ഥാനത്തിലാകയില്ലെന്ന വിശ്വാസം നിമിത്തവും, സ്വല്പം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ആസ്തിക്യബുദ്ധിയുള്ളവർക്കോ, കാലപാകത്താൽ ഉണ്ടാകുന്നവർക്കോ ഗ്രന്ഥപ്രയോജനത്തിൽ വിസംവാദത്തിനിടയില്ല. "ഇഹത്തിലോ പരത്തിലോ സുഖമുണ്ടാകണമെന്ന കരുതലോടുകൂടിയാണു് തത്വജ്ഞാനശാസ്ത്രമഭ്യസിക്കുന്നതെങ്കിൽ വേദാന്തതത്വശാസ്ത്രത്തിൽ ഉപരിയായി അതിനു്, "ഞാൻ മറ്റൊന്നറിയുന്നില്ല" എന്നാണല്ലോ വിശ്വവിശ്രുതപണ്ഡിതസാർവ്വഭൌമനായിരുന്ന പ്രൊഫെസർ മാക്സ്മുള്ളർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഇപ്രകാരം നവ്യപരിഷ്കാരത്തിന്റെ ഉച്ചകോടിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പാശ്ചാത്യവിദ്വദഗ്രണികൾ പോലും വളരെ വിലവച്ചിരിക്കുന്ന ആത്മതത്വശാസ്ത്രശ്രവണപാഠാദികൾ വെറും പരിഷ്കാര 'ഭ്രമ' ത്താൽ തള്ളത്തക്കതല്ല്. ഉൽകൃഷ്ടകർമ്മവാകമുള്ളവരായ ദുർല്ലഭം ചിലർ വേദാന്താഭ്യാസംകൊണ്ടു്, വസ്ഥിതന്മാർ (തുറവികൾ) ആയിത്തീർന്നേക്കാമെന്നുകണ്ടു് അതിൽ പ്രവേശിക്കാൻ മടിക്കുന്നതു്, "ഭിക്ഷുഭയത്താൽ

തിയെരിയ്ക്കായ്ക്ക"യെന്നു തുടങ്ങി ആനന്ദബോധഭട്ടാരകാചാര്യർ പറഞ്ഞതിനോടു ശരിയിരിപ്പിനു് അഹംതന്നെയെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും പ്രപഞ്ചാതീതമായ സദ്വസ്തുവിന്റെയും യഥാർത്ഥജ്ഞാനം ഉള്ള ഒരുവനുണ്ടാകുന്നിടത്തോളം ക്രിയാപാടവം സാധാരണക്കാർക്കുണ്ടാകയില്ലെന്നാണു് ആർഷനിശ്ചയം. തനിക്കു്, പരമാത്മാവിനോടുള്ള ഐക്യബോധം, ഇളക്കാൻ പാടില്ലാത്തവിധം കാര്യസമ്പാദനസാമർത്ഥ്യത്തെ ദാനം ചെയ്യുന്നുവെന്നുള്ളതിനു്, ശ്രീമദ്വാസിഷ്ഠത്തിലെ "ഭീമ, ഭാസ, ദൃഢന്യായ"വും വിദ്വദനുഭവവും പ്രമാണമാകുന്നു. ഈക്കഥയിലെ ദാമ, വ്യാളകടന്മാരെന്ന മൂന്നസുരന്മാർ ദേഹത്തിൽ ആത്മബുദ്ധിഭ്രമം നിമിത്തം ശരീരരക്ഷയ്ക്കായി യുദ്ധത്തിൽ നിന്നു പിൻമാറിയും വീണ്ടും എതിർത്തു നാനാം മനസ്ഥൈര്യമില്ലായ്കയാൽ നശിച്ചതു കണ്ടു, ഭീമഭാസദൃഢന്മാരെന്ന മൂന്നു ദൈത്യന്മാർ അധ്യാത്മശാസ്ത്രശ്രവണാഭ്യാസംകൊണ്ടു് അവിദ്യാസ്മിതാദികളെക്കെടുത്തു്, സ്വാനുഭൂതിയാൽ വജ്രകഠിനമാക്കപ്പെട്ട മനോവൃത്തിയോടുകൂടി യുദ്ധം ചെയ്തു ജയം പ്രാപിച്ചു എന്നതാണു ന്യായതാല്പര്യം. ആത്മബോധം, സമരവിമുഖനായിരുന്ന അർജ്ജുനനെ സ്ഥിരധീരനാക്കിയ കാര്യം ആർക്കും പുത്തരിയല്ലല്ലൊ.

ആകയാൽ ഈവിധാധ്യാത്മപാഠാദികൾ ഏവർക്കും അത്യപേക്ഷിതമാകുന്നു എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ബഹുവക്തവ്യമായ ഈ വിഷയത്തെ സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അവശിഷ്ടം ശിഷ്ടാധീനം. ശുഭം. ശാന്തി.

എന്നു നീലകണ്ഠതീർത്ഥപാദസ്വാമി.

"തത്വാലോകമന്ദിരഗ്രന്ഥാവലി."

നമ്പർ ൧.

(ചെറുതരം.)

ഓം തത്സൽ. ശ്രീഗണേശായനമഃ

മംഗളം.

"ഏതാത്മശക്തിക്കരുവിൽ ഭൂതാദികളുരുക്കളായ്
നിതാന്തമതു നമ്മൾക്കു കൃതാർത്ഥത വരുത്തിടും." ൧

"ഈശാനിടം തരുവതായ് നിലയുള്ളതെല്ലാ-
മീശാശ്രയത്തിൽ മരുവുന്ന ജഗത്തിനുള്ളിൽ
ആശാദിതെല്ലുമതിനാലിതരന്റെയൊന്നി-
ലേശാതെ കർമ്മഫലകാംക്ഷ വെടിഞ്ഞുവാഴ്ക." ൧

(ഈശാവാസ്യോപനിഷത്തിൽ നിന്ന്.)

"ജരാനരകളില്ലെന്നു കരുതി ധനവിദ്യകൾ
വരുത്തണം, ധർമ്മമാകിലരികെത്തിയപോൽ ക്ഷണം." ൨

എന്നു പ്രമാണങ്ങളുള്ളതിനാൽ ധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിനു നീക്കം വന്നുകൂടാത്തതാകുന്നു. ആകയാൽ വെളുപ്പിനുണർന്ന്, തങ്കൽനിന്ന് അഭേദമായി ബ്രഹ്മത്തെ സ്മരിക്കണം. പിന്നീട് ഇഷ്ടദൈവതമായി ചിരപരിചയം (കാലപ്പഴക്കം) കൊണ്ടു തോന്നീട്ടുള്ള വിഭൂതിമൂർത്തിയെ ധ്യാനിക്കണം. അതിനു ശേഷം (ദേഹത്തിലെ) ഹൃദയം തുടങ്ങിയ മൃദുഭാഗത്തിനു കാരണമായ മാതാവിനേയും കഠിനഭാഗങ്ങൾക്കു മൂലമായ പിതാവിനേയും ഭാവിക്കണം. പിന്നീടു മുഖക്ഷാളനാദികൾ ചെയ്തു താഴെപ്പറയുന്ന മേധാവർദ്ധനകരമായ സ്തോത്രമന്ത്രം ജപിക്കുക.

സ്കന്ദൻ പറഞ്ഞു,—

"യോഗീശ്വരൻ മഹാസേനൻ കാർത്തികേയൻ കൃശാനുജൻ
സ്കന്ദൻ കുമാരൻ സേനാനി സ്വാമി ശങ്കരസംഭവൻ. ൧

ഗാംഗേയൻ താമ്രചൂഡാഖ്യൻ ബ്രഹ്മചാരി ശിഖിധ്വജൻ
താരകാരിയുമാപുത്രൻ ക്രൗഞ്ചഭേദി ഷഡാനനൻ. ൨

ശബ്ദബ്രഹ്മമഹാംഭോധി സിദ്ധസാരസ്വതൻ ഗുഹൻ
സനൽക്കുമാരൻ ഭഗവാൻ ഭോഗമോക്ഷഫലപ്രദൻ. ൩

ശരജന്മാവു ഗണരാജാഗ്രജൻ മുക്തിമാർഗ്ഗകൃത്
സർവ്വാഗമപ്രണേതാവു വാഞ്ഛിതാർത്ഥപ്രദർശനൻ; ൪

അരുണോദയകാലത്തിലിരുപത്തെട്ടു നാമവും
ഉരുക്കഴിക്കിൽ മൂകൻ നൽഗ്ഗീരുകൾക്കീശനായിടും." ൫

പിന്നെ താഴെക്കാണുന്ന പ്രജ്ഞാകരഹയഗ്രീവസ്തോത്രം ജപിക്ക.

"ഉൾക്കണ്ണിന്നാറാമക്ഷിയായ് രായ്ക്കുള്ള നത്തിലാന്നതായ്
പാക്കിൽ വേദമുരസ്സോന്നായ് വാക്കിനീശൻറെ പേരുമായ്, ൧

ഇതെന്നചുട്ടകന്നൊന്നായ് പ്രാതഃസന്ധ്യകണക്കെയായ്
സ്ഥിതിചെയ്യുന്നശ്വമുഖാകൃതിമൂർത്തി തുണയ്ക്കുമേ. ൨

സ്മരിപ്പവൻറയജ്ഞാനയിരുൾതിരകെടുത്തുടൻ
പരവിദ്യ തരുന്നോരു തുരഗഗ്രീവനെത്തൊഴാം. ൩

ഇരുപത്തെട്ടുപ്രാവശ്യമുരയ്ക്കിലിവരാവിലെ
ഉരുക്കൂട്ടമവന്നെല്ലാത്തരം വിദ്യയുമുച്ചമായ്." ൪

(തർജ്ജിമ- സീ. തീ. സ്വാമി.

[കുറിപ്പ്—കാരണബ്രഹ്മത്തിന് അനന്തനാമങ്ങൾ ഉള്ളതിനാൽ അവിടെയാറിന്റെ മൂർത്തിഭേദം കുറിയ്ക്കുംപോലെ തോന്നിയാലും കാരണസ്വരൂപത്തിൽ ഐക്യമുണ്ടെന്ന്, നാലു വേദങ്ങൾക്കും നൂററിഎട്ടിൽപരം ഉപനിഷത്തുകൾക്കും ഭാഷ്യം ചെയ്യുകകൊണ്ടു വ്യാസഭഗവാങ്കൽനിന്നും 'വിദ്യാരണ്യൻ' എന്ന വിശിഷ്ടനാമം ലഭിച്ച മാധവാചാര്യർ സിദ്ധാന്തിച്ചിട്ടുള്ളതു പ്രത്യേകമോർക്കേണ്ടതാണ്. അംശകല്പനയില്ലാത്തതായും കുറിക്കാൻ കണക്കിൽ പെടാത്തതായും ത്രിഗുണങ്ങളെക്കടന്നതായും രൂപാദികളില്ലാത്തതായും ഇരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മത്തിൽ നാമരൂപങ്ങൾ കരേറുന്നതു് ബുദ്ധീന്ദ്രിയാദികൾക്കു വിഷയമല്ലെന്നുള്ള മട്ടുപോയി ഭക്തന്മാൎക്ക് ഉപാസനാസൗകര്യത്തിനുവേണ്ടിയാകുന്നുവെന്ന് ഉപനിഷത്തുകൾ ഘോഷിക്കുന്നു. ആകയാൽ നിർഗ്ഗുണബ്രഹ്മത്തിൽ [illegible] രൂപാദികല്പന[illegible]. [illegible] ളുണ്ട്. രൂപത്തോടുകൂടി നാമത്തിനാകുന്നു [illegible]—(ബ്രഹ്മാദ്യം)—അസ്തി, ഭാതി, പ്രിയം, അതായതു് സത്, ചിത്, ആനന്ദം, ഇതു് കാരണബ്രഹ്മരൂപനായ ഈശ്വരന്റെ സാക്ഷാൽ സ്വരൂപം. നാമരൂപങ്ങൾ (രണ്ടും) മായാസ്വരൂപം. വസ്തുക്കളെ ഉണ്ടാക്കുന്ന [illegible] നാമരൂപങ്ങൾ വഴിയ്ക്കുണ്ടാകുന്നു. ഒരു ഘടത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്തിനാണെന്നു വരികിലും നാമരൂപങ്ങൾ മാറ്റുമാകുന്നു. നാമരൂപങ്ങൾ കളയുമ്പോൾ പരമാത്മസ്വരൂപം (ലക്ഷ്യം) ആയി സാക്ഷി ചൈതന്യം വിളങ്ങുന്നു. ആകയാൽ ജ്ഞാനികൾ കയറുന്നവർ ആകാശങ്ങളെത്താണ്ടിക്കൊള്ളാതെ വടിയോ മറേറാ ഒരു [illegible] ബന്ധിച്ച കയറിൽ സഞ്ചരിച്ചു പഴക്കംപോലെ ആദ്യം സഗുണബ്രഹ്മദർശനം [illegible] ശീലിക്കേണ്ടതാകുന്നു.]

ബ്രഹ്മജ്ഞാനപഞ്ചകം.

"പ്രണവത്തിൽമുരക്കായിട്ടുണ്ടുള്ളൂ ക്രട്ടിനർത്ഥമായ്
ഇണങ്ങുന്നീശ്വരൻ കാൽത്താരിണയ്ക്കായനിശം തൊഴാം." ൧

അൎത്ഥം—ഓം എന്ന അക്ഷരത്തിന്റെ അവസാനത്തിങ്കലുള്ളതും ബിന്ദു എന്നും അനുസ്വാരം എന്നും ഗീർവാണത്തിലും, മുരക്ക് എന്നു (തിരുവി

താംകൂറിൽ) തെക്കുംകൂറ്റ് എന്നു വടക്കും,ഭാഷയിലും, പറയുന്ന അംശത്തിന് അർത്ഥമായി യോജിക്കുന്ന കാരണബ്രഹ്മരൂപ ഈശ്വരന്റെ പൃഷ്ഠസദൃശമായ പാദങ്ങൾക്കായി വന്ദിക്കുന്നു. [വിശ്വൻ, തൈജസൻ, പ്രാജ്ഞൻ, തുരീയൻ എന്ന ജീവന്റെ പാദങ്ങളിൽ ഒടുവിലേതും വിരാട്ട്, ഹിരണ്യഗർഭൻ, ഈശ്വരൻ, ഈശ്വരസാക്ഷി എന്ന ബ്രഹ്മത്തിന്റെ കല്പിതപാദങ്ങളിൽ ഒടുവിലേതും എടുത്താൽ രണ്ടു പാദങ്ങൾ നിർഗ്ഗുണമായും വരും.]

"കുടംപൊട്ടീടിലാകാശമുടൻ വാനിടമാംപടി
ഉടഞ്ഞാവരണംസത്തായിടുന്നച്ചിത്തിനായ് തൊഴാം." ൨

അർത്ഥം — കുടമുടഞ്ഞയുടനെ ഘടാകാശം ആകാശത്തിൽ ചേരുന്നതുപോലെ ജീവന്റെ അജ്ഞാനാവരണം (ബദ്ധൻ എന്ന മൂടൽ) നീങ്ങി, സദ്വസ്തുവായിത്തീരുന്ന പ്രകാശരൂപമായ അതിനായി വന്ദനം.

"അതേമനുഷ്യനിവനെന്നോതിലക്കാലദിക്കുകൾ
ഒഴിഞ്ഞിട്ടൈക്യസംബന്ധാൽ യാതൊന്നാമതിനായ് തൊഴാം."

അർത്ഥം— ഒരു ദിക്കിൽ വച്ച് ഒരുത്തനെ കാണുകയും അവനെ മറ്റൊരിടത്തുവച്ചു വീണ്ടും കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അന്നു അവിടെക്കണ്ടവനാണിതു് എന്നു് ആ ദേശകാലസംബന്ധവും ഈ ദേശകാലസംബന്ധവും വിട്ട് ഐകത്വം സിദ്ധിക്കുന്നു. അതുപോലെ 'മുഖ്യാർത്ഥംവിട്ട സംബന്ധവഴി കിട്ടുന്ന'തും ജീവേശ്വരന്മാരുടെ അവിദ്യയും മായയുമായ ഉപാധികൾ നീങ്ങവേ ഒന്നായിത്തീരുന്നതും ആയ അഖണ്ഡരസവസ്തുവിനായി വന്ദനം.

"പ്രപഞ്ചപ്പടമൊപ്പിപ്പാനുപായങ്ങൾ—നിമിത്തവും;
ഉപാദാനവു,മായുള്ള ത്രിപുരേശയനായ് തൊഴാം." ൪

അർത്ഥം—പ്രപഞ്ചമാകുന്ന വസ്ത്രത്തെ നിർമ്മിക്കാൻവേണ്ടി ചൈതന്യപ്രധാനമായി നിമിത്തകാരണവും മായാം (ംശം) പ്രധാനമായി ഉപാദാനകാരണവും, തന്തുക്കൾക്കു ചിലന്തിയെന്നവണ്ണം, താൻതന്നെയായിരിക്കുന്ന ത്രിപുരേശയന് — അതായതു സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മകാരണങ്ങളെന്ന മൂന്നു പ്രപഞ്ച

ങ്ങളിൽ അല്ലെങ്കിൽ ദേഹങ്ങളിൽ അന്തരാത്മാവായിട്ടു ശയിക്കുന്നവനു—
നമിക്കുന്നു.

"എല്ലാമുണ്ടെന്നുമില്ലെന്നും ചൊല്ലാനേതൊന്നു സാക്ഷിയാം
അല്പർത്തെല്ലുറെറാരസ്സർവ്വ വല്ലഭനായ് സദാ നമഃ." ൫

അർത്ഥം—എല്ലാ പ്രപഞ്ചവസ്തുക്കളും ഇരിക്കുന്നെന്നും ഇല്ലെന്നും ചൊല്ലുന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരുത്തൻ സാക്ഷിയായിരിക്കുന്നോ, ദുഃഖലേശംകൂടാതെ സർവ്വസാക്ഷിയായി വിളങ്ങുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു നമസ്കാരം.

ബ്രഹ്മജ്ഞാനപഞ്ചകം തീൎന്നു.

സ്വതന്ത്രരചന, നീ—തീർത്ഥസ്വാമി.

"അടിനിങ്കലിരുത്തി വിഷ്ണു, രത്നാ-
ക്കടിയിൽ ബ്രഹ്മമുഖ പ്രശംസ കേട്ടു്
വടിവോടെഴുന്നെള്ളുമന്നു കാണ്മോ-
നടിയൻ ത്വരമിരിക്ക രത്നപാദു! ൧

പുരുഷോത്തമ യാത്രനിന്നധീനം
തിരുമൈ യാത്ര, ഹരിക്കധീനമിപ്പോൾ
ഗരുഡധ്വജപാദുകേ! സ്വതന്ത്ര-
പ്പെരുമക്കാരിഹ കെട്ടു പെട്ടു തമ്മിൽ. ൨

പതിവായി രജസ്തമസ്സി രണ്ടും
'ഗതി' കോലുന്നതിൽ വച്ചു 'ദുഷ്ട സത്വം'
അതിയാം ഹൃദി പത്രി ദുർഗ്ഗമേ ശ്രീ-
പതിനായാട്ടിനു നിന്നെയാദരിപ്പൂ. ൩

ഉലകക്കണ്ണെയേണ്ടതായിട്ടും ന-
ന്നിലയാം വിഷ്ണുപദാരമശപാദു!
സുലഭപ്പെടി പാലയിത്രിയാം നിൻ
തലയിൽത്താനെഴുന്നെള്ളിടുന്നു നേക്കായ്. ൪

തിരുമേനി ശിഖരാവിഭൂഷയാം സൽ-
പുരുഷന്നും പദരക്ഷയാം പുരാനും
ഒരുപോൽ 'ഗതി'യേകിടുന്നു നിയെ-
ന്നരുളുന്നു ഹരിപാദുകേ! മഹാന്മാർ. ൨

ഒരുവൻ ഹരിപാദു! മസ്തകത്താ-
ലൊരുവൻ കാലടിയാൽ 'ഗതി'ക്കു തട്ടും
പെരുതാം 'പദ'മേറുമാദ്യനെന്നാൽ
വരുമന്ത്യന്നു പദത്തിൽ നിന്നിറക്കം." ൩

(ശ്രീപാദുകാസഹസ്രസഞ്ചാരപദ്ധതിയിൽ നിന്നു തർജ്ജിമ.)

"ശ്രീരംഗപാദാവനി! നീ ചരിക്കും-
നേരത്തെഴും ധൂളിയതേക്ഷണത്തിൽ
പാരം മനഃശുദ്ധി തരുന്നു തേററാം-
പാരല്ലൂ ചേരുംപൊടി, നീരിനൊപ്പം. ൧

രംഗപ്രഭുച്ചേവടി ബന്ധുവാം നി-
ന്നംഗത്തിലെപ്പൂംപൊടിയേററ മർത്ത്യൻ
തുംഗപ്രഭാവൻ വിധിയിൽക്കവിഞ്ഞു-
മിങ്ങംഘ്രിരക്ഷേ! ഭുവി ശുദ്ധി ചേർപ്പൂ. ൨

ശ്രീരാഘവാംഘ്രിക്കരടേ! തപശ്ച്യാ-
പരായണന്മാർ തവ ധൂളികൊണ്ടു്
ദുരാശയപ്പേയൊഴിവാൻ സുതക്കു
ധാരാളമായ് ധാര കഴിച്ചിടുന്നു. ൩

രംഗേശപാദക്കരടേ! നിജോത്ത-
മാംഗേ പടക്കോപ്പിയിടാ'തമർത്ത്യർ'
അങ്ങേത്തെഴും ധൂളിയണിഞ്ഞു യുദ്ധ-
രംഗേ നടക്കുന്നു ഭയം വെടിഞ്ഞു്. ൪

അജ്ഞന്നടിപ്പൊടി കരടേ! പരാഗ-
രാജൽ ശിരസ്സാകിന പുണ്യവാന്മാർ
രജസ്സമപ്പോലെ തമസ്സമെത്താ-
തോജസ്സെഴും സത്വമുണർന്നു കാൺമൂ. ൩

വൈകുണ്ഠപാദാവനി! മാനമേററ-
മേകുന്നിടാം ചേർന്നൊരു 'നാഭിജാതൻ'
ആകും വിധാതാ'വഭിജാത'മായ് നീ
തൂകും രജസ്സോടിടപാടിനോർപ്പൂ. ൪

ശ്രീരാമപാദത്തെ രജസ്സുകററി
നേരാക്കമോട്ടേ! തവ 'സത്വ' വൃത്തി
പാരാംഗ്ലിരക്ഷെ! നരന്നി 'രജസ്സ്'
ദൂരാൽ സുസത്വം തരുവോന്നു ചിത്രം. ൫

(പാദുകാസഹസ്രീയപരാഗപദ്ധതിയിൽ നിന്നു, നീ. തീർത്ഥസ്വാമി.)

"ഇക്കണ്ടിടുന്ന നിരവാച്യ ജഗത്തു സൃഷ്ടി-
ത്തക്കത്തിനാദിയിൽ വിരാട്ടുരുവായിരിക്കെ
തൃക്കണ്ണയച്ചു ചില നോക്കു കഴിച്ചു നാലു-
പക്കത്തിലും പലതൊഴിഞ്ഞവനൊന്നുമിച്ചും. ൧

സർവ്വാത്മതയ്ക്കുവനിരിപ്പിടമെന്നുവാച്ച-
ഗർവ്വാലെ ഞാനിതു സമസ്തവുമെന്നരയ്ക്കു
നിർവ്വാഹമററുലകർ 'ഞാനിനു' കീഴടക്കി
ഗീർവ്വാണവാണിയിലഹംതയിതിന്റെ ഭേദം. ൨

(വാജസനേയകബൃഹദാരണ്യകോപനിഷത്ത്.)

എല്ലായിടത്തിലുമിരിക്കുമുപാധി നീക്കി
നല്ലാത്മമായവന തടിച്ചൊരഹംത വന്നാൽ

ഇല്ലാതെയാം മറുപിറപ്പുവിടംപരാന-
ന്ദോല്ലാസഭൂമിയിതു കൈക്കനിപോൽ ഗ്രഹിക്ക." ൩

[ശ്രീനീലകണ്ഠതീൎത്ഥപാദസ്വാമി.]

ബ്രഹ്മസ്വരൂപഞ്ചകം.

"വിശ്വത്തിനെല്ലാമാധാരൻ വൈശ്വാനരനെനിയ്ക്കിഹ
നിശ്ശ്രേയസത്തിനായിട്ടു ശശ്വദ്ദൃഷ്ടിയരുളണം." ൧

അൎത്ഥം—സൎവ്വപ്രപഞ്ചത്തിനുമാധാരമായും, സകല ചരാചരസ്വരൂപനാകയാൽ വൈശ്വാനരനെന്നു പറയപ്പെട്ടുന്നവനായും ഇരിക്കുന്ന ഈശ്വരൻ ഈ ജന്മത്തിൽ തന്നെ എനിക്കു മോക്ഷം കിട്ടുമാറു കടാക്ഷിക്കണമേ.

"കരിമ്പിൻനീരിൽ മധുരമിരിക്കുംപടി എതിലും
സ്ഫുരിച്ചിടുംരൂപമുള്ള ഹരി,ദൃഷ്ടിയരുളണം." ൨

അൎത്ഥം—കരിമ്പിൻനീരിനകത്തു മധുരരസം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ സകലവസ്തുക്കളിലും സത്താസ്ഫൂൎത്തികളെ ഉണ്ടാക്കി (എന്നാൽ ആയതു് ഇരിക്കുന്നു, ശോഭിക്കുന്നു എന്നാക്കി) തീൎക്കുന്ന സ്വഭാവമുള്ളവനും പാപഹരനാകയാൽ ഹരിയെന്നുച്ചരിക്കപ്പെട്ടുന്നവനും ആയ ഈശ്വരൻ കടാക്ഷിച്ചരുളണം.

"പന്തം കോൽത്തിരിയെന്നുള്ള ചിന്തയിൽദീപമെന്നപോൽ
ചിന്തുന്നുപാധിവിട്ടൈക്യ മേന്തുവോൻ ദൃക്കയെയ്ക്കണം." ൩

അൎത്ഥം—പന്തമെന്നും കോൽത്തിരിയെന്നും മററുമുള്ള വസ്തുവകയുടെ കെട്ടുപാടുകൊണ്ടു ദീപം പലതായിക്കാണപ്പെട്ടാലും അവയെരിഞ്ഞു തീരുമ്പോൾ ദീപമൊന്നാകുംപോലെ പലപല ദേഹാദികളായ ഉപാധികളെ കൈക്കൊണ്ടു ഭിന്നനായിരുന്നാലും അവ വിടുംപോൾ ഏകനായിത്തീരുന്ന ദേവൻ കടാക്ഷിക്കണം.

"ഉണ്ടിരിക്കുന്നു, ഘടമെന്നിങ്ങനെയുള്ള കഥിപ്പതിൽ
രണ്ടുമേറ്റതാശ്രയമത്രേ ബ്രഹ്മദൃഷ്ടിയതേയ്ക്കുണം." ൪

അർത്ഥം — കുടമുണ്ടെന്നും ഇരിക്കുന്നു (വിളങ്ങുന്നു) വെന്നും (ശങ്കകൂടാതെ) പറയുന്ന കാര്യത്തിൽ ആ വ്യവഹാരത്തിനു യാതൊന്നാധാരമായിരിക്കുന്നോ ആ ബ്രഹ്മം കടാക്ഷിക്കണം.

"അധിരോപിതമെല്ലാമേ വിധിപോൽ തള്ളിനീക്കുകിൽ
ബാധങ്ങൾക്കവധിയായ് ശോധിതൻ നോക്കയെയ്ക്കണം." ൫

അർത്ഥം — ആരോപിക്കപ്പെട്ട ഘടപടാദിപ്രപഞ്ചമൊട്ടുക്ക് അധിഷ്ഠാനം ശേഷിക്കുമാറു കളഞ്ഞുചെന്നാൽ ആ തള്ളിനീക്കലിനു പരമാവധിയായി നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്ന ബ്രഹ്മം കടാക്ഷിക്കണം. ശുഭം. ബ്രഹ്മസ്തവപഞ്ചകം തീർന്നു.

ശി. പ്ര. സ്വാന്ത്രാചന.

ഗായത്ര്യർത്ഥപരമായ ശ്ലോകമന്ത്രദ്വയം.

"ഭേദവാസനയാണ്ണങ്ങളിദമാദിമനോഗതി
ഖേദമെന്നിന്നടത്തുന്ന വേദാത്മാവേതൊരീശ്വരൻ
ബോധസ്വരൂപനായ് സൃഷ്ടിബാധങ്ങൾക്കു നിമിത്തമായ്
ആധാരമാമദ്ദേവൻ തന്നധിജ്യോതിയെ യോർപ്പുനാം." ൧

ടി തർജ്ജിമ.

പ്രബോധപഞ്ചകം.

"അന്താദികളകന്നുള്ളിലന്തം കൂടാതിരുന്നിട്ടും
ചിന്തിതാർത്ഥം നല്കുമജൻ തൻതിരുപ്പാദമേഗതി." ൧

അർത്ഥം — ജാഗ്രത് സ്വപ്നം സുഷുപ്തി എന്ന മൂന്നവസ്ഥകളിലും നാശവും ഉൽപത്തിയും കൂടാതെയും സർവ്വപ്രാണികളുടെ ഉള്ളിലും വെളിയിലും വ്യാ-

പിച്ച് ദേശത്താലും കാലത്താലും വസ്തുവിനാലും ഖണ്ഡിക്കപ്പെടാതെയും ഇരിക്കുന്നവനും ആഗ്രഹിക്കുന്നവയെത്തരുന്നവനും ആയ പരമാത്മാവിന്റെ തിരുമലരടി അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാനം തന്നെ എനിയ്ക്കാശ്രയമാകുന്നു. [ആദ്യത്തെ അന്താശബ്ദത്തിനു നാശമെന്നും രണ്ടാമത്തേതിന് ഇടമുറിവ് എന്നും അർത്ഥമാകയാൽ പുനരുക്തിയില്ല.]

"ഗംഗയിൽക്കുടിലെന്നോടം ഗംഗാതീരം ഗ്രഹിച്ചപോൽ
ഇങ്ങേകാദിപദം തന്നിൽ താങ്ങുന്നപ്പദമേഗതി." ൨

അർത്ഥം—ഗംഗാനദിയിൽ കുടിൽ ഇരിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്ന സ്ഥലത്ത് ഒഴുക്കിൽ കുടിൽനില്ക്കുന്ന കാര്യം അസാധ്യമാകയാൽ മുഖ്യാർത്ഥം വിട്ട് 'ലക്ഷണ'യെന്ന സംബന്ധവഴി കിട്ടുന്നതായ തീരത്തെ ഗ്രഹിക്കുന്നു. അതുപോലെ(യും സർവ്വജ്ഞൻ മുതലായ പദം പ്രപഞ്ചമാകുന്ന ഉപാധിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ബ്രഹ്മത്തിൽ ഘടിക്കുംപോലെയും) വേദാന്തമര്യാദയിൽ 'ഏകം' (രണ്ടററത്) എന്നു തുടങ്ങിയ പദത്തിൽ ജഹല്ലക്ഷണ (വിട്ടലക്ഷണ)യനുസരിച്ചിരിക്കുന്ന അപ്പദം (അടിത്താർ) എനിക്കാശ്രയം. [സഗുണത്തെ ഉന്നിയായാൽ പദം കാൽത്തളിരും നിർഗ്ഗുണത്തെ ഉന്നിയാണെങ്കിൽ ആ വസ്തുവിശേഷവും ആകും.] തത്ത്വദീപനമെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ ആശയമനുസരിച്ചാകുന്നു മേൽ പറകപ്പെട്ടത്.

"യന്ത്രക്കാരൻപടി,മനോയന്ത്രം വട്ടംകറക്കവേ
തന്ത്രമാന്നങ്ങെഴുംദേവൻ തൻതിരുപ്പദമേഗതി." ൩

അർത്ഥം—പുകയന്ത്രം മുതലായതു നടത്തുന്നവനെപ്പോലെ അന്തരാത്മാവിലിരുന്നു മനമാകുന്ന യന്ത്രത്തെ ഇളക്കി ചലനം തെല്ലും തനിക്കുണ്ടാകാതെ അതിൽ സൂത്രത്തിലിരിക്കുന്ന ആ ദേവന്റെ മലരടിതന്നെ എനിക്ക് ആശ്രയമാകുന്നു.

"ജലത്തിൽക്കണ്ടിട്ടും ചന്ദ്രക്കലപോൽ മനമാട്ടുകിൽ
ചലിക്കുംഛായ, കൂടസ്ഥൻ നിലയ്ക്കുമവനേഗതി." ൪

അർത്ഥം—ജലത്തിൽ പ്രതിബിംബിച്ചുകാണുന്ന ചന്ദ്രന്റെ കല വെള്ളമനങ്ങുമ്പോൾ ഇളകുന്നതായിത്തോന്നും. അതുപ്രകാരം അന്തഃകരണ

ത്തിൽ പ്രതിബിംബിച്ച് ആത്മാവിന്റെ നിഴലായിരിക്കുന്ന ചിദാഭാസൻ ചിത്തം ചലിക്കുമ്പോൾ അനങ്ങുന്നതായിത്തോന്നിയാലും ആകാശത്തിലെ ചന്ദ്രനെന്നവണ്ണം കൂടസ്ഥൻ (സാക്ഷി) ഒരേനിലയിൽ നില്ക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെ ഉള്ള സാക്ഷിരൂപപരമാത്മാവ് എനിക്കാശ്രയം.

"ചോരത്വംപോയ്ക്കുററിയായി ത്തീരുംപോൽ ജീവനെന്നതും
തീരെമാഞ്ഞേതതൊരുപരം പൊരുളാം ഞാനതേ ഗതി." ൫

അൎത്ഥം — രാത്രികാലം കുററികാണാനിടയാകുമ്പോൾ അതിൽ കള്ളനെന്നുള്ള ഒരു ബുദ്ധി ആരോപിച്ചിരുന്നാലും വെളിച്ചമുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ആ ഭ്രമം തീരെ മാറിക്കുററിതന്നെ ആയിത്തീരുന്നതുപോലെ ആത്മബോധനംകൊണ്ട് താൻ ജീവൻ (ബദ്ധൻ) ആകുന്നുവെന്നുള്ള ബുദ്ധി നശിച്ച് യാതൊരു പരമാത്മാവായി വിളങ്ങുമോ, അതുതന്നെ എനിക്കാശ്രയം.

പ്രബോധപഞ്ചകം തീൎന്നു.

(ശ്രീ. പ്ര. സ്വതന്ത്രരചന.)

പരശിവാഷ്ടകം.

'ഏതമേയനെ 'യഹംഗ്രഹ'മായി-
ച്ചേതസാ പിടി മുറുക്കിയുണൎന്നാൽ
ഭൂതകൎമ്മമൊഴിവായ് വരവില്ലാ-
ത്തോതതാകുമവനിങ്ങു തുണയ്ക്കൂ." ൧

[അഹംഗ്രഹമായിട്ടെന്നുവച്ചാൽ ഇന്നയിന്ന ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവനോ നിൎഗ്ഗുണനോ ആയ ഈശ്വരൻ താൻതന്നെയെന്നുപാസിക്കുന്നതാകുന്നു എന്ന് ഉത്തരമീമാംസയുടെ സിദ്ധാന്തമാകുന്നു. അങ്ങനെ അതിനെ ത്താനായറിയുന്ന അറിവു മുററിയാൽ (ദൃഢജ്ഞാനം വന്നാൽ) ചെയ്തുകൂട്ടിയ കൎമ്മങ്ങൾ നശിക്കയും മേലുള്ളവ പററാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന തോതു, കുറി (ലക്ഷ്യം) ആയിശ്ശോഭിക്കുമെന്നു സാരം.]

"ഉഷ്ണഭാനു, വരനൊന്നൊരുവന്നാം
വിഷ്ണുമൂർത്തി വലുതെന്നപരന്നാം
തൃഷ്ണയില്ലിവയിലേതൊരു സാക്ഷാൽ
ഭ്രൂഷ്ണനില്ലിതവനിങ്ങു തുണയ്ക്കു." ൨

[അതു് ഇതു് എന്നു തുടങ്ങിയ ഭേദ (ദ്വൈത) വാദത്തിലിഷ്ടമില്ലെന്നും എല്ലാ മൂർത്തികളിലും കാതലായി അന്തര്യാമി രൂപത്തിൽ വർത്തിക്കുന്ന ഭാസുരൂപൻ (വിളങ്ങുന്നവൻ) പ്രധാനമാകയാൽ അവനെനിക്കു തുണയ്ക്കട്ടെന്നുമർത്ഥം.]

"അത്തലാകെയൊരുപോലെ തുലഞ്ഞെൻ
ചിത്തമക്ഷരപദത്തിലുറപ്പാൻ
ഒത്ത മട്ടു കൃപവാരൊന്നൊഴുകുന്നാ-
നൃത്തരംഗപതി ശംഭു തുണയ്ക്കു." ൩

[അക്ഷരപദത്തിൽ=ത്രികാലങ്ങളിലും നാശമില്ലാതെ ഇരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മസ്വരൂപത്തിൽ. നൃത്തരംഗപതി=നടരാജമൂർത്തിയായ ചിദംബരേശ്വരൻ.]

"സന്തപിച്ചു മനതാർ വിറകൊപ്പം
വെന്തുരുന്നു കുറകില്ലതുമേതും
വന്തമസ്സിലിതു രീതിയതാററാ-
നന്തകാരി ഗുരുമൂർത്തി തുണയ്ക്കു." ൪

തുതയാദരണമെന്നതിലെല്ലാം
ഹേതുവായിടിന മൃൽക്കനകംപോൽ
ഏതിലും പരമകാരണമാം ശ്രീ-
ഭൂതനാഥനലിവുററു തുണയ്ക്കു. ൫

[ഘടം, കടകം മുതലായതിൽ അവയുടെ കാരണവസ്തുവായ മണ്ണു് പൊന്നു് എന്നിവ എല്ലാപ്പൊഴും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഘടമെന്നതും കടകമെന്നതും ആയ കാര്യരൂപം നശിച്ചാലും കാരണമായ മണ്ണും പൊന്നും ഇരി

ക്കും. വിചാരദൃഷ്ടിയിൽ കാൎയ്യം കാരണരൂപമായിത്തന്നെ തോന്നും. ആകയാൽ കുടം, ആഭരണം മുമ്പായതിൽ മൃത്തും സ്വൎണ്ണവും അനുഗതമായിരിക്കുംപോലെ സകല പദാൎത്ഥങ്ങൾക്കും കാരണമായി അവയിൽ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന പരമശിവൻ എനിക്കു തുണയ്ക്കണമെന്നൎത്ഥം.]

"നിഷ്പ്രകാരയറിവിൻ കുറിയും ചേ-
ലപ്രകമ്പനമഖണ്ഡനുമായി
സ്വപ്രഭൻ വിലസിടുന്നവനേവൻ
ക്ഷിപ്രമദ്ഗിരിശനിങ്ങു തുണയ്ക്ക." ൬

[ഇന്നപ്രകാരമെന്നു പറവാൻ വഹിയാത്ത ജ്ഞാനത്തിനു ലാക്കായി, ചലനമററവനായി ഒന്നിനാലും ഇടമുറിയപ്പെടാത്തവനായി അന്യവസ്തുവിൻെറ പ്രകാശത്തെ അപേക്ഷിക്കാതെ വിളങ്ങുന്നവനായിരിക്കുന്ന ആ പരമശിവൻ എനിക്കു സഹായിക്കണം.]

"ഊടുപാവുകൾ ചരക്കിലിരിക്കും
പാടുകല്പിതസമസ്തജഗത്തും
കേടുപാടുമൊരീശ്വരനിൽക്കോ-
ൎത്തിട്ടനില്പിതവനിങ്ങു തുണയ്ക്ക." ൭

[മുണ്ടിൽ ഊടുപാടും കോൎക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നൂലെന്നപോലെ രണ്ടെന്ന അവസ്ഥയില്ലാത്ത ഏതീശ്വരനിൽ സകല ചരാചരവസ്തുക്കളും ഓതപ്രോതഭാവത്തിൽ (കോൎത്തു്) ഇരിക്കുന്നോ അദ്ദേഹം എനിക്കു തുണയ്ക്കണം.]

"പ്രാണവായുവുമപാനനുമേറി-
ത്താണിടുന്നതിനിടയ്ക്കു മനസ്സിൽ
തൂണുപോൽച്ചലനമററു വിളങ്ങും
സ്ഥാണുമൂൎത്തി കനിവാൎന്നു തുണയ്ക്ക." ൮

[ദേഹത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന പ്രാണവായുവിൻെറ ഗതി മേല്പോട്ടും അപാനവായുവിൻെറ ഗമനം കീഴ്പോട്ടും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതു പൂരകകുംഭകങ്ങളായി രാജയോഗികൾ ഗണിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ആദ്യത്തേതിൻെറ അവ

സാനത്തിങ്കലും അപാനന്റെ ഉദയത്തിനു മുമ്പിലും ഉള്ള ഇടയ്ക്കു മനസ്സിൽ കൂടസ്ഥനായ ആത്മാവിനു യാതൊരുമാതിരി നിരാലംബവും നിശ്ചലവുമായ സ്ഥിരസ്ഫുരണമുണ്ടാകുന്നോ അതുതന്നെ സ്വരൂപമായിരിക്കുന്ന പരമശിവൻ അൻപുകലന്നു സഹായിക്കണമെന്നർത്ഥമാകുന്നു.]

പരശിവാഷ്ടകം തീൎന്നു.

ശ്രീനീലകണ്ഠതീർത്ഥസ്വാമി പാദാന്തേവാസീ (പണ്ഡിത) ശിവപ്രസാദവിദ്യാഭാരതി.

സ്വതന്ത്രരചന.

സുബ്രഹ്മണ്യസ്തവം.

"കരുണാകരനെന്നതി മാന്യമതാം
വിരുതുള്ളൊരു കാമിതകല്പകമേ!
ഗുരുവായ്ക്കമ മുന്നിലെഴുന്നരുളി-
പ്പെരുമാറുക പാൎവ്വതിനന്ദന! നീ." ൧

"മരുഭൂമിയിലക്ഷരങ്ങറും പര-
ന്നൊരുമാതിരി നിർഭ്രമമാവതുപോൽ
നിരുപാധികജീവനു ബന്ധനധീ-
യുരുവായതുമാററുക ശംഭുസുത!" ൨

[നിരുപാധികജീവന്=ശുദ്ധചൈതന്യസ്വരൂപനായ—ദേഹാദിആവരണമില്ലാതിരുന്ന—ജീവാത്മാവിന്; ഏകജീവവാദമെന്ന പ്രധാനസിദ്ധാന്തത്തിൽ ഏകമായ ശുദ്ധചൈതന്യത്തെ ജീവനെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ നിരുപാധികജീവനെന്നുള്ളതു താല്പൎയ്യത്തോടു കൂടിയതാകുന്നു.]

"അഖിലാമമ ഹൃത്തിലെഴും ചുടൽനിൻ
നഖചന്ദിരകാന്തിയിലാറിടുകിൽ
സുഖമായ് പരനിഷ്ഠയിൽ നിന്നടിയൻ-
മുഖ! കാണുകയെന്നതടുത്തപടി."

[അല്ലയോ സ്വാമി! അങ്ങയുടെ അതിശീതളമായ നഖചന്ദ്രികയിൽ പെട്ടു് എന്റെ മനച്ചൂടാറിയാല്പിന്നത്തെപ്പടി ധ്യാനനിഷ്ഠയിൽ ആ പരമപദം താനായുണരുകയാകുന്നു.]

"അരുവററുരുവററുരയററജഗം
തിരുമേനിയിൽ നീരിൽ നുരയ്ക്കുസമം
കരുതുംപടി ബുദ്ധിവിശുദ്ധിപരം
വരുവാൻ കൃപചെയ്യുക ശംഭുസുത!" ൪

[സ്വപ്നത്തിൽകണ്ട നഗരംപോലെയെങ്കിലും സ്വപ്നതുല്യമായ ജാഗ്രത്തിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ടു് അരൂപമെന്നു പറവാൻ വയ്യാതെയും സുഷുപ്തി, മൂർഛ, സമാധി മുതലായ അവസ്ഥകളിൽ തോന്നാത്തതുകൊണ്ടു് രൂപമുള്ളതെന്നു തീർച്ചയാക്കാൻ പാടില്ലാതെയും ഇരിക്കയാൽ അനിർവാച്യം—അനിർവചനീയം (ഖണ്ഡിതമായി [illegible]ം പ്പെടുത്താൻ മേലാത്തതു്) ആയ ജഗത്തു് പരമാത്മാവായ അങ്ങയുടെ സ്വതസ്സ്വരൂപത്തിൽ, ജലത്തിൽ നുരയെന്നപോലെ കാരണരൂപമായി കാണ്മാൻതക്കവണ്ണം മനശ്ശുദ്ധിയുണ്ടാകുന്നതിനു കൃപയോടുകൂടി അനുഗ്രഹിക്കണമെന്നു താല്പര്യം.]

"കുതികാലിടി മൂലസരോജമതിൽ
പ്പതിയുംപടി ചെയ്യൊരുബന്ധബലാൽ
ചിതിശക്തിയുണർവ്വതിനപ്പുറമായ്
പതിദർശനമേകുക ശംഭുസുത!" ൫

[കുതികാൽകൊണ്ടുള്ള തട്ടൽ മൂലാധാരത്തിങ്കൽ ഏല്ക്കുന്നവിധം ചെയ്യുന്നതായ മൂലബന്ധനമുദ്രയുടെ പരിശീലനത്താൽ കുണ്ഡലിശക്തി ഉണരുന്നു. അതിനുശേഷമുണ്ടാകേണ്ടതായ പതിയെന്ന പരമശിവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ പരമാത്മാവിന്റെ ദർശനം—അതുതന്നെ താൻ എന്ന സാക്ഷാത്കാരം—വരുവാൻ അനുഗ്രഹിക്കണമെന്നു സാരം.]

"മമയെന്നതു ബന്ധനകാരണമാം
ന മമയ്ക്കടിമപ്പെട്ടുമൈക്യപദം
അമരാനതു ദേവകൾതൻ പൃതനാ-
കമനാമലദൃഷ്ടിയയയ്ക്കു ഗുഹ!" ൬

[പദാൎത്ഥങ്ങളുടെ പേരിൽ മമ—എന്റേതു്—എന്ന ബുദ്ധിബന്ധനത്തിനു ഹേതുവും ന മമ—എന്റേതല്ല—എന്നതു് അതായതു് അഭിമാനമില്ലായ്ക മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നതിനു കാരണവും ആകുന്നു. ആകയാൽ മോക്ഷലാഭത്തിനായിട്ടു് അല്ലയോ ദേവസേനാപതേ! കടാക്ഷിക്കണമെ, എന്നു സാരം.]

"അനലോത്ഭവമാമുരകല്ലിനൊടീ
മനമാമുരകല്ലുരസുമ്പൊളെഴും
കനലിൽ ദുരിതത്തെയെരിച്ചുടിയൻ
പുനരുത്ഭവമാററുവതെന്നു ഗുഹ!" ൭

[അനലോത്ഭവ—സുബ്രഹ്മണ്യ—രൂപമായിരിക്കുന്ന ഉരകല്ലിനോടു ചേൎത്തു് എന്റെ മനമാകുന്ന തീക്കല്ലിനെ ഉരയ്ക്കുമ്പോഴും ഉണ്ടാകുന്ന ജ്ഞാനമാകുന്ന അഗ്നിയിൽ ദുഷ്കൎമ്മങ്ങളെ ചുട്ടെരിച്ചു ജന്മമരണി വരുത്തുന്നതെന്നാണു ഭഗവാനെ എന്നു സാരം. നാരും കമ്പുരച്ചു തീയെടുക്കുന്നതാണു ശാസ്ത്രപ്രസിദ്ധമെങ്കിലും പഴയ തോക്കിലും മററുമുള്ള തീക്കല്ലിൽ തീയുണ്ടാകുന്നതു് അനുഭവമാണല്ലോ. ഇതിൽ നവ്യമെന്നു് ഒരു മേന്മയുമുണ്ടു്.]

* "ശ്രുതിമസ്തകദുഗ്ദ്ധമതിൽ പൊരുളാം
ഘൃതമാൎന്നുറയുന്നൊരു ചിന്മയനിൽ
അതിനിശ്ചലനിഷ്ഠ വിളപ്പതിനായ്
മതിയേകിടുകിങ്ങയി ശംഭുസുത!" ൮

[വേദങ്ങളുടെ ശിരസ്സുകൾ—ഉപനിഷത്തുകൾ—ആകുന്ന പാലിൽ (അവയുടെ) അൎത്ഥാകൃതിയിൽ അവയിൽ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഘൃതരൂപചിദ്രൂപാത്മാവിൽ (താൻതന്നെ അതെന്ന) ഐക്യബുദ്ധിയുണ്ടാക്കണെ, എന്നു സാരം.]

* "ശിരമദ്ധ്യഗമായ സുഷുമ്നയിലു-
ള്ളരവിന്ദഭാനി തന്മുടിവാസ്സിലസും
പരവസ്തുവതാണഹമെന്നറിവിൽ
സ്ഥിരധൈൎയ്യമെനിയ്ക്കരുൾ ശംഭുസുത!" ൯

---

* ('ശിരാവാചിശിരോരന്തഃ' എന്നു ടീകാസൎവ്വസ്വം. അകാരാന്തം-പുല്ലിംഗമായി ജടാധരനും പറയുന്നു.)

[ശിരസ്സിന്റെ അകത്തുള്ള സുഷുമ്നയിലെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ബ്രഹ്മരന്ധ്രത്തെ ഗ്രഹിക്കണം. അവിടെയുള്ള നാദത്തിന്റെ അവസാന നിലയായി ശോഭിക്കുന്ന പരമാത്മാവു താൻതന്നെയെന്നുള്ളബോധത്തിൽ— അനുഭൂതിയിൽ— എനിക്കു ഉറപ്പുവരുത്താറാകണെ, എന്നു സാരം.]

"അപകർഷനിമിത്തമതായിട്ടുമെ-
ന്നപരാധശതങ്ങളെയമ്മപോൽ നീ
അപനുദ്യമനോ വചനക്രിയനീ
സുപഥത്തിൽനയിക്ക ഗുഹാപൂർണ്ണമായ്." ൧൦

[എനിക്കു കുറവിനു കാരണമായ അപരാധപരംപരയെ പെററമ്മ യെന്നപോലെ കരുണയോടെ നോക്കി എന്റെ മനോവാക്കർമ്മങ്ങളെ ശ്രീ സുബ്രഹ്മണ്യസ്വാമി സമ്പൂർണ്ണം ആകുമാറു ശരിയായ വഴിക്കു കൊണ്ടുവര ണമെ; അല്ലയോ ഗുഹ! എന്നു സംബോധന.യായിട്ടുമെടുക്കാം.]

ശ്രീ സുബ്രഹ്മണ്യസ്തവം തീന്നു ശുഭം.

നീ. തീ. സ്വാ. സ്വതന്ത്രരചന.

"ചന്ദ്രാക്കയൊക്കൻഡിടകൊണ്ടു ബീജ-
മന്ത്രത്തൊടേ വായുവിടത്തുമൂക്കിൽ
തന്ത്രത്തിലേററിജ്ജപമൊത്തുനിൎത്തീ-
ട്ടന്ത്രത്തിൽ മുററീടിൽ വലത്തുവിട്ടു്. ൧

ഉൾക്കൊൾക മേലാവഴി, നിൎത്തിമുമ്പോ-
ലുൾക്കൊട്ടുതാഴ്ത്തീട്ടിഡയാലൊഴിക്ക
നോക്കൊക്കെയാത്മാവി,ലെട്ടുതന്തേക്കാൾ
നീക്കൊല്ല വേഗത്തിലിതാം രഹസ്യം. ൨

മുമ്മൂന്നു തിങ്ങൾക്കിടകൊണ്ടുമാത്ര
യെൺമൂന്നു ചെന്നങ്ങുരുവെൺപതാകിൽ

സമ്മൂഢശക്തിയ്ക്കുണർവ്വററുദുഷ്ട-
നിർമ്മൂലമാം വത്സരമത്രചൊന്നാൽ." ൩

(നീ. തീ. സ്വാ. സ്വതന്ത്രരചന) ഇങ്ങനെ പ്രാണായാമം.

[ഈ ഭാഗം വിസ്തരിച്ച് ഹഠയോഗപ്രദീപികയിൽ കാണാം. പൂരകത്തെക്കാൾ കുംഭകം ചെയ്യുന്ന സമയം കുറഞ്ഞാൽ ഫലം കുറയുമെന്നേ ഉള്ളു. രേചകം (പുറത്തുവിടൽ) ഗ്രഹിക്കുന്ന (പൂരക) സമയത്തേക്കാൾ വേഗമായാൽ അബദ്ധംതന്നെ. ആദ്യം ഇടത്തുകൂടി വലിച്ചു വലത്തുകൂടി വിട്ടാൽ പിന്നെ വലത്തുകൂടി പൂരകംചെയ്തു ഇടത്തുകൂടി വിടണം. ആത്മസ്വരൂപത്തെ താനായി ചിന്തിക്കുന്ന മനസ്സിനെ ഹൃദയത്തിൽ തന്നെ അല്ലെങ്കിൽ ഭ്രൂമദ്ധ്യത്തിങ്കൽ നിറുത്തിക്കൊണ്ടുവേണം പൂരകാദികളെല്ലാം ചെയ്യാൻ.]

"ജാതിയാശ്രമമിവയ്ക്കു ദാസ്ന-
ല്ലാതിരുന്നു സകലേന്ദ്രിയത്തെയും
നീതിനിഷ്ഠയൊടടക്കി മേൽഗ്ഗുരു-
ജ്യോതിപാർത്തു, ശുചിയാം മനസ്സതിൽ,
ഏററവും തെളിവുചേർന്നവേദന-
ച്ചുററഴിഞ്ഞു നിനവിന്നു വിട്ടു, തൻ
അററമാകിലറിയപ്പെടാതെ നോ-
ക്കററപോലെ വിളയാടിടുന്നതായ്,
ശാന്തമംഗലവപുസ്സൊടൊത്തു വേ-
ദാന്തമൂലവടിവുററു, മുററുടൻ
അന്തമാദിയിവകെട്ടു വിട്ടകന്നു
തന്തലയ്ക്കു പിണയാതെ നില്പതായ്,
ഭേദമററുരുവകന്നു ചിൽസുഖ-
സ്വാദമൻ വിളമട്ടുഭംഗിയിൽ
ആദരിച്ചുമ,തലോടിടുന്ന തു-

പ്പാദപങ്കജമിടഞ്ഞു നില്പതായ്,
മൂന്നുകൺ ശിതിഗളങ്ങളിത്രമേ-
ലൊന്നുചേർന്നവടിവാർന്നമഹേശനെ
എന്നുമോർക്കിലിരുളിന്റെയപ്പുറ-
ത്തുന്ന മദ്ധ്യപദത്തിലെത്തിടാം." ൫. ൨. ൩. ൪. ൭.

സഗുണധ്യാനം. (കൈവല്യോപനിഷത്ത്.)

"എല്ലാററിന്നുമിടംകൊടുത്തു മുറിയാതുള്ളംവെളിക്കും നിറ-
ഞ്ഞെല്ലാമൊന്നൊത്തിരിപ്പതെങ്കിലുമിതെന്തെന്നു ഗ്രഹിപ്പാൻതരം
തെല്ലാശിപ്പവരനേകമാര നടുനാഡിത്തട്ടിലുച്ചസ്ഥമായ്
ഫുല്ലാംബുജത്തിൽവിളങ്ങിടുന്നപരമജ്യോതിസ്സെനിക്കാശ്രയം."

"ഒളിവെളിയതുതന്നിലാകമാനം
തെളിവിൽവരുത്തിയൊരുന്നമായി നില്പാൻ
കുളിർതഴമരങ്ങളോടുകൂടി മായ-
ക്കളിയിലിരിക്കുമൊരീശ്വരൻ തുണയ്ക്കൂ."

"മനസ്സിന്ദ്രിയാദി പ്രവൃത്തിയ്ക്കു മുമ്പൻ
വിനഷ്ടാഖിലോപാധിയാകാശ തുല്യൻ
ജഗച്ചേഷ്ടതന്മൂലമാരക്കനെപ്പോ-
ലഹംതന്നെയാനിത്യബോധാത്മരൂപൻ. ൧

മുഖച്ഛായ കണ്ണാടിയിൽ കാണ്മതെന്നും
മുഖംതന്നിൽനിന്നന്യമാം വസ്തുവല്ല
ചിദാഭാസനാം ജീവനുള്ളത്തിലിപ്പോ-
ലഹംതന്നെയാ നിത്യബോധാത്മരൂപൻ ൨

വിയത്തൊപ്പമച്ഛംപരം ശുദ്ധമൊന്നായ്
സമസ്തത്തിലും വ്യാപ്തമാമേതതെന്നാൽ
സമസ്തപ്രപഞ്ചം തൊടുന്നില്ലപാൎത്താ-
ലഹംതന്നെയാനിത്യബോധാത്മരൂപൻ." ൩

ഹസ്താമലകസ്തോത്രത്തിൽനിന്നു തൎജ്ജിമ.

ആത്മപഞ്ചകം.

"പ്രാണനും മനവും ശരീരവുമിന്ദ്രിയങ്ങളുമല്ലമേ-
ക്കാണമേല്ക്കുമഹംമതിപ്പതുമല്ലബുദ്ധിയുമല്ലഹം;
നാണയങ്ങളുമല്ലഭൂമികളത്രപുത്രരുമല്ല, ചിൽ-
സ്ഥൂണവിഗ്രഹമാൻ സൎവ്വമടുത്തുകാണുമൊരു സാക്ഷിഞാൻ. ൧

വള്ളിയെന്നറിയായ്കകൊണ്ടത്ര സൎപ്പമായ വിധം തനി-
യ്ക്കുള്ളിരിപ്പു ശരാശരിയ്ക്കുണരാതെ താനിഹ ജീവനായ്
തള്ളിവിട്ടഹിവിഭ്രമം കയറെന്നു കേട്ടുറച്ചുപോ-
ലുള്ളിലായിതു ജീവനല്ല ശിവോഹമെന്ന ഗുരൂക്തിയാൽ. ൨

സത്യബോധസുഖസ്വരൂപമതാംപരം പൊരുൾതന്നിലീ-
മിത്ഥ്യയാകിയ വിശ്വകല്പന വന്നു വിഭ്രമശക്തിയാൽ
സ്വപ്നമട്ടു സുഷുപ്തി മോഹബലത്തിനാലതസത്യമാം
നിത്യശുദ്ധവപുസ്സൊടൊത്തു നിറഞ്ഞെഴും ശിവനൊന്നു ഞാൻ.

എങ്കൽനിന്നകലത്തു വാസ്തവമായ് ജഗത്തണുമാത്രമാ-
യെങ്കിലും വരികില്ലതൊക്കെയവിദ്യയാൽ പരികല്പിതം
ദൎപ്പണത്തിനകത്തെഴുന്നവപോലെയദ്വയനായിട്ട-
ന്നിപ്പുരീശനിലുള്ളതായി വരുന്നു ഞാനതിനാൽ ശിവൻ. ൪

ജന്മവൃദ്ധി വിനാശമററവനാണെഞാൻ പാകപ്പെട്ട-
ന്നമ്മഹാപിതിശകതിയാലുളവാം ജരാനരയൊക്കെയും
ചിന്മയാകൃതിയാമെനിയ്യോരു കാന്തിഭാരവുമില്ല്'ഹം-
തന്മ്'ചെയ്യതിതാകെഞാൻ ശിവവാചകമറിയാം പരൻ." ൬
(നീ. തീ. സ്വാ.)(ഭഗവല്പാദീയത്തിൽ നിന്നതർജ്ജിമ. അദ്വൈതസ്തബകം.)

"പരത്തിൽ സ്ഫുരിക്കുന്നൊരീ വിശ്വമെല്ലാം
പരാത്മാവതാം കാരണേ ലീനമാക്കി
നിറഞ്ഞോൻ പരാനന്ദപൂർണ്ണൻ വസിക്കെ-
ന്നറിഞ്ഞീടുകില്ലാന്തരം ബാഹ്യമൊന്നും." ൧

(അദ്വൈ. സ്ത.) ശ്രീരാമഗീതയിൽ നിന്ന തർജ്ജിമ.

"അവിദ്യാപരാധീനഭ്രാന്തിമത്ത്വ-
യവിച്ചിലുണ്ടാമുപനന്ദനാദിഭേ
പവിട്ടിവിട്ടോരുതരംപോൽ തിരിഞ്ഞിട്ട-
'ന്നവിദ്യതാൻ സംസ്ക്രിയ്'കൊണ്ടു നിന്നിടും. ൨

ബാധിതാനുവൃത്തിയെന്നു പേരിതിന്നുരച്ചിടാം
ബാധയില്ലിതി ശേഷിയ്ക്കു തത്വവിത്തിനോർത്താമ
മൂവടുക്കിലുണ്ടവിദ്യ തൻവിനാശമന്തിമം
വൈപദേശനാതിസ്ഥൂലമൂലകർമ്മഠാനിയിൽ." ൩

ശ്രീനീലകണ്ഠതീർത്ഥപാദസ്വാമി.

സ്വാനുഭൂതിപഞ്ചകം.

"ഗുണമെങ്ങനെ മാറിടാതിണങ്ങി
ഗുണിയിൽ കാണുമതേകമാകലിലൊരം
പ്രണവത്തിലടങ്ങിനിന്നിടും നി-
ർഗ്ഗുണസച്ചിൽസ്വഭാവസ്ഥനായതീതൊൻ. ൧

ഉണരുമ്പോഴുമുഗ്രനിദ്രവന്നി-
ട്ടണയുന്നേരവുമൊന്നുപോലെയുള്ളിൽ
ഞാണയാതെ സദാവിളങ്ങിടും നി-
ർഗ്ഗുണസച്ചിൽ സുഖവസ്തുവായതീഞാൻ. ൨

ഗുണവിക്രിയകൊണ്ടു സൃഷ്ടി, സംര-
ക്ഷണ,സംഹാരമിതൊക്കവേനടത്തി
ഗണനാവധിവിട്ടു വാഴുമന്നി-
ർഗ്ഗുണസച്ചിൽ സുഖവസ്തുവായതീഞാൻ. ൩

കണഭക്ഷപാദക്ഷകാദിവിദ്യാ-
ഗണപക്ഷാന്തരസാക്ഷിഭാവമോടേ
ഉണർവ്വാരാനിശം തെളിഞ്ഞിടും നി-
ർഗ്ഗുണസച്ചിൽ സുഖവസ്തുവായതീഞാൻ. ൪

ഗണസഞ്ചയസേവ്യനായി നൃത്ത-
ക്ഷണചഞ്ചൽത്തിരുവംഘ്രിയായിനിത്യം
ഫണിഭൂഷണവേഷമാർന്നെഴും നി-
ർഗ്ഗുണസച്ചിൽ സുഖവസ്തുവായതീഞാൻ." ൫

സ്വാനുഭൂതിപഞ്ചകം തീൎന്നു.

(പര. നാ. സ്വതന്ത്രരചന.)

"പൂജാദിയിൽ കൊതിയനെന്നു ഭവാനെയൊട്ടും
പാകം വരാത്ത മുനിമാർ പറയുന്നു ശംഭോ!
പാർത്തീടിലാരു നിത്ഥമരൂപനേവം
പാഴായഭോഗമതിലാശയുദിക്കയില്ല. ൧

തുള്ളിജ്ജലം, തുളസിയാകിലുമുററഭക്തി
തള്ളിക്കവിഞ്ഞുതവ നൽകുകിലായവൎക്ക്

ഉള്ളം തെളിഞ്ഞഖിലശ്രുതിയുമേകമെല്ലാം
കള്ളപ്പകിട്ടുകലരും തവമായയത്രെ. ൨

ശ്രീകണ്ഠ! നീ ത്രിഭുവനങ്ങളിലും നിറഞ്ഞോ-
രേകസ്വരൂപനഖിലാദിപുമാൻ പുരാണൻ
ലോകം ലയിക്കമളവിൽ കലശം തകൎന്നാ-
ലാകാശമെന്ന വിധമങ്ങവശേഷനാകും. ൩

ഒന്നെങ്കിലും ദിവിവിളങ്ങിടുമക്കബിംബം
ഭിന്നങ്ങളാം ഘടജലങ്ങളിൽ വേറുവേറായ്
തോന്നുന്നപോലെ ഹൃദയങ്ങളിലൊത്തുനീതാൻ
നിന്നിട്ടനേകകലയാന്ന പടിക്കകാൺമൂ. ൪

ഉണ്ടാകക, കാക്കക, യഴിക്കക വിശ്വമേവം
വേണ്ടൊന്നുമേ തവനിനയ്ക്കുകിലെങ്കിലുംനീ
പണ്ടേകിടക്കമെടിയറൊരു ജീവകൎമ്മം
കൊണ്ടക്കിനാവിനുസമം സകലം നടത്തും." ൫

(ശിവഗീതയിൽനിന്നു തൎജ്ജിമ.)

പരമാനന്ദനാഥഃ

തത്ത്വമസിവാക്യം.

"ദ ത്തായ്ത്തന്നെയിരുന്നുമുന്നനന്തമാം തേജോംബുഭൂവാദിയാ-
യിദ്ദേഹംപണിചെയ്തു തിങ്കലഭിമാനത്താൽപരൻജീവനായ്
ദേഹത്തോളവുമുള്ള കാൎയ്യമൊഴിവാക്കിക്കാൺക തന്നെസ്സ്വയം-
ജ്ഞാനാദ്വൈതപരാത്മവസ്തുവതുനീയായിട്ടിതാവന്നിതു്. ൧

തേനിൽചേർന്നൊന്നായ്മിശ്രിതമാം പലരസം
പോലെങ്ങുമങ്ങുമൊപ്പം ന-
ല്ലാനന്ദകരസം ഭജിപ്പിതു ജനം
ബോധിച്ചിടുന്നില്ലഹോ!!
യാതൊന്നിനെ പ്രതിച്ചു മേലിവർപാരം
ദുഃഖിച്ചിടുന്നോർകളു-
ള്ളന്നീടുന്നപരാത്മവസ്തുവതുനീ
താൻ, ദുഃഖിയല്ലോർക്കമേ. ൨

എപ്പോളിക്കടൽവെള്ളമങ്ങുപടിയായ് പിന്നീടുതിന്നാകവേ
മൊട്ടപ്പോങ്ങളുംപുഴയെന്നു ചേർന്നൊഴുകും രാശിയിനിയേ
അപ്പോൾ തന്നെയവിദ്യയെപ്പെട്ടിടുമുപാധിച്ചേർച്ചയാലേമറ-
ന്നിപ്പോളപ്പരമാത്മവസ്തുവതുനീയെന്നോർക്ക നിർപൂർണ്ണത. ൩

ജീവൻ പോലെയൊരു കമ്പുണർന്നിമറിഞ്ഞതായസ്ഥലംകെട്ടിടും
ഭാവംകാട്ടുകകൊണ്ടു ഭേദമിതിൽനിന്നാത്മാവു വേറൊന്നിവൻ
ചൊല്ലാംചൈതന്യമെന്നെ നിത്യനിവനാമാത്മാവുതാനായിരി
ക്കുന്നെന്നോർക്ക, പരാത്മവസ്തുവതുനീ ഭേദഭ്രമം വിട്ടിടു്. ൪

ഇക്കാണുന്നജഗത്തെയന്നിശ്ചലതി സൂക്ഷ്മപ്പെട്ടിരുന്നിങ്ങവ-
നാകച്ചേർന്നവടത്തെയീമൂലബീജത്തിൻകൽനിന്നെന്നപോൽ
ശുദ്ധാവാനന്ദതനിൽവച്ചുമണോവാമാത്മാഗമിക്കായ്‌വരും
ശുദ്ധിച്ചീടുപരാത്മവസ്തുവതുനീ സത്യം, വൃഥാമററവ. ൫

നീരിൽചേർന്നു ലയിച്ചിടും ലവണനഖണ്ഡം ക-
ണ്ണിനാൽ കാണാവതല്ല
പാരംരൂക്ഷമതാം രസത്തെ രസനാഗ്രത്താൽ
ഗ്രഹിക്കാം വിധം

ബോധരേഹ്യത്തിൽ വിളങ്ങിടും പരമാനന്ദ-
താനെന്നതാചാൎയ്യവാ-
ക്യയുക്ത്യാലറിയാം പരം പൊരുളുനീയാണെ-
ന്നിതൊന്നും സഖേ. ൬

ജ്ഞാനക്കൂപ്പുതൊരുവന്റെ രത്നമഖിലം
ട്ടിച്ചുകൺകെട്ടി വന്
കള്ളന്മാരെറിഞ്ഞവണ്ണമരിഷ-
ഡ്വർഗ്ഗംബോധമാം കണ്ണിനെ-
ക്കെട്ടി ശ്രീഗുരുവാക്കിനാൽ ഝടിതിനീ
മുക്തൻ, വഴികാരനാൽ
കാട്ടിൽപ്പെട്ടവനൊപ്പമാത്മവടിവാം
നീ നിൻ പദം ചേരുക. ൭

അജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റി ജ്ജനിച്ചിട്ടുമുറക്കത്തിങ്കൽ വാഗാദിയ-
പ്രാണങ്ങൾപ്രലയിച്ചുപിന്നയുമുടൻ ജാഗ്രത്തിലാകുന്നപോൽ
പ്രാജ്ഞൻ കെട്ടയവിദ്യയൊത്തൊരുവനായ്തീൎന്നിട്ടുടൻമൃത്യുവെ
ബ്ഭഞ്ജിക്കുന്നൊരാത്മ സ്വാത്മ നീതാൻ മൃത്യുപോക്കിടുക.വ്യ

കള്ളിൽ ചുട്ടുപഴുത്തവെണ്മഴുവെട്ട-
ന്നിട്ടുന്നമൂലം കരം
പൊള്ളില്ലെന്നാമേററപോലനൃതമാം
ദേഹത്തിലെപ്പറ്റിനാൽ
മൂഢൻ ബദ്ധനതായിടുന്നു പരമാ-
ൎത്ഥഗ്രാഹിദുഃഖിച്ചിടാ
ശ്രദ്ധാൎത്ഥം പരമാത്മവസ്തുവതുനീ,
ഛേദിക്കബന്ധഭ്രമം. ൮

തൻസത്യാദ്വയബോധസൌഖ്യവടിവു-
ള്ളാലാഖ്യനാമച്ഛനാൽ

നന്നായ് ബോധിതനായറിഞ്ഞു നയവാ
കാൽ ശ്വേതകേത്വാഹ്വനാം–
പുത്രൻ തല്പ്പരിചോർത്തിതദ്വയാദ്വം
കാണുന്ന മറ്റേവനും’
നിത്യാനന്ദമടഞ്ഞുകൊണ്ടു കൃതകൃ–
ത്യൻതന്നെയായ്ത്തീർന്നിടും.”

ശ്രീനീലകണ്ഠതീർത്ഥപാദസ്വാമി.

(സ്വാരാജ്യസിദ്ധിയിൽനിന്നു തർജ്ജിമ)

എൻ. എസ്. തത്ത്വാലോകമന്ദിരഗ്രന്ഥാവലിഒന്നാം ഖണ്ഡം

ബ്രഹ്മാംജലി.

സമാപ്തം.

ശുഭം. ശാന്തി.

‘ആചന്ദ്രാർക്കം നാകലോകാന്ധകാരം
വൈചക്ഷണ്യം ഛാത്രസംഭേത്തേതി
ശ്രീഭട്ടാരസ്വാമിപാദേ നിസൃഷ്ടാ
ധീഭാണ്ഡാഗാരോദ്ഘവ്യഷാഞ്ജലിർനഃ’

ജ്ഞാനപ്രകാശഃ—